

vi ikke alt havde set, hvorledes det er gaaet med det foregaaende Forslag, der jo er blevet henvist til Hærundervalget — et Undervalg, hvor næsten alle Veje føre indad, men ingen udad — have henstillet til det ærede afgørende Flertal her i Salen, om man, da denne Lov dog ikke staar i Forbindelse med en organisatorisk Lov om Hærvæsenet, ikke vilde lade dette Forslag gaa til det almindelige Lønningsudvalg. Jeg tror, at dette vil se Sagen som en Lønnings-sag og ikke tillige som en militær Sag. Idet jeg altsaa alligevel henstiller at gaa denne Vej, skønt jeg efter at have hørt det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje Valgkreds (Jungersen) vel kan tænke, at det alt er bestemt, at disse to Forslag skulle følges ad, vil jeg bede om, at man tager under Overvejelse, hvad den højt-ærede Minister sluttede med angaaende de to Samfundsklasser, Underofficererne af Marinen og Underofficererne af Hæren. Han kunde ikke forstaa, at de skulle vente paa, at Flaadeloven kom i Stand. Vi se jo, hvor stor Uenighed der er mellem Marineministeren og det ærede Medlem, som saa vidt jeg husker, er Formand i Hærundervalget, og man kunde da, nemlig under den Forudsætning, at de skulle vente paa Flaadeloven, lige saa gerne sige det rent ud til de to Samfundsklasser: I faa ingen Lønningslov for det første. Jeg haaber, at det høje Tings Flertal i disse Sager vil følge det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) og ikke knytte dem sammen med Hærorðningen, idet jeg forudsætter, at man virkelig vil vise Velvilje over for disse to Samfundsklasser.

J. H. Jensen: Jeg maa beklage, at jeg ikke kan tale Underofficerernes Sag med slet saa stor Varme som det ærede Medlem for Viborg (C. Ravn). Dersom jeg ikke havde kendt hans Fortidsstilling og havde vidst, at det var en gammel Skolemester, der talte, maatte jeg absolut have troet, at det var en gammel Underofficer. Imidlertid skal jeg straks sige, at jeg ikke er nogen Modstander af denne Lov, og dersom det skulde være nogle Underofficerer, som skrive anonyme Breve til mig — jeg har faaet saadan et Par Stykker — skulle de faa at høre med det samme, at de behøve ikke at være bange for mig, hvad deres Lønninger angaar, for jeg skal med Glæde gaa med til den foreslaaede Forhøjelse. Men derfor ser jeg alligevel ikke med samme Øjne paa denne Sag, som det ærede Medlem for Viborg. Han drog jo en Sam-

menligning med andre Statsembedsmænd, navnlig dem, der vare ansatte ved Banerne, en Sammenligning, som jeg har set opstillet ogsaa paa Lovforslag, og jeg skal indrømme, at der er ikke saa lidt Forskel paa Lønningerne. Men det ærede Medlem har vist aldrig gjort sig klart, at medens Embedsmændene i Postvæsenets Tjeneste i Banernes Tjeneste og i Politiets Tjeneste have omtrent hele deres Tid optagen og derfor næsten aldrig kunne paatage sig privat Arbejde, saa er dette langt fra Tilfældet i Militæretaten. Hvis man vil efterse Skattelisterne i vore Provinsbyer — jeg kender ikke Forholdene i København saa nøje — vil man finde, at en stor Del af Underofficererne ere opførte med en Del Privatindtægt, mange med ikke saa ganske lidt. Det viser, at de have Tid tilovers, som de kunne benytte til at tjene Penge og derved forbedre deres Lønning en hel Del. Desuagtet skal jeg villig indrømme, at der er Grund til at forhøje deres Lønninger, og jeg tror heller ikke, at Flertallet i dette Ting har noget derimod. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), som aabnede Debatten om det forrige Lovforslag, gjorde det med Velvilje, og jeg har ikke hørt nogen udtale sig imod at forbedre Underofficerernes Lønninger. Det kan nok være, at min ærede Side-mand (Jungersen) ikke saa med stærk Sympati paa Sagen, men jeg synes dog heller ikke, at han var saa stærk en Modstander deraf. (*Berntsen:* Blot det nu ikke maa blive ved Ord.) Ja, vi have jo mange Lovforslag, der maa være Ord i nogle Aar, før de kunne blive til Gerning, men i Tidens Løb kommer det nok, det kan det ærede Medlem være aldeles sikker paa, og maaske kommer det allerede i Aar. Imidlertid vil jeg endnu en Gang vende tilbage til det ærede Medlem for Viborg, som talte saa varmt for Underofficererne og ogsaa betonedede, hvilken udmærket Uddannelse de have faaet, og som saa beklagede, at de gik deres Vej, naar de havde faaet denne Uddannelse. Hertil skal jeg sige, at jeg betragter ikke Korporalskolen og Underkorporalskolen som en Uddannelsesanstalt, der kan komme dem til stor Nytte, naar de skulle gaa ud i Livet i andre Stillinger. Jeg tror, at de der faa en Del praktisk Undervisning, som er beregnet paa deres militære Udvikling, men den teoretiske Undervisning der er efter min Formening ikke meget værd, og det beklager jeg ikke saa meget, thi det, Overledelsen har for Øje, er at uddanne dem til dygtige Solda-